

Naiset suomensarjassa

Kulunut kausi oli jokseenkin erilainen kuin edelliset kaudet. Nousu sarjatasoa ylempään toi mukanaan kovempitasoisia pelejä kuin mihin olimme tottuneet. Edellis-kausina olimme voittaneet pelejä menen tulen, mutta nyt oli totuttava myös tiukkoihin peleihin ja tappioihin. Kauteen lähdettiin kutakuinkin samalla joukkueella ja kuviolla kuin oli edelliskaudetkin pelattu. Uusia kuvioita oli kehitelty lähinnä alkuverryttelyyn, joka vaatii aina

todellista keskittymistä. Harjoituspelejä pelattiin muutama Viinijärveä ja Tohmajärveä vastaan ja nämä pelit olivatkin lupauksia antavia ja sarja-avausta odoteltiin mielenkiinnolla.

Sarja avattiin sitten kotipelillä Korjaa vastaan. Sää oli tässä(kin) pelissä surkea: vettä tuli ja lujaa. Peli oli tasainen vääntö, jonka Korja lopulta vei, mutta saimme kuitenkin pistetilimme avatuksi. Seuraavat pelit meni-

vät sitten vähän niin ja näin. Välillä pystyttiin pelaamaan hyviäkin pelejä, varsinkin vieraisissa, mutta taidot eivät vaan riittäneet voittoihin asti. Välillä sitten otettiin oikein kunnolla turpaan. Edes uudet edustusasut ja sukat eivät auttaneet, vaikka niillä kyllä piti kulkea. Tappiokierre rupeesi nakertamaan itseluottamusta ja voittaminen tuli entistä vaikeammaksi.

Tohmajärvi pystyttiin lopulta kuitenkin

voittamaan ja näin taattiin, ettei jäätäisi ihan hänille. Kuitenkaan mitään kunnan taistelua putoamisen välttämiseksi ei tullut, koska jo ennen kauden alkua pari joukkuetta luopui paikastaan ja näin ollen ketään ei tiputettu. Ja kun nousukahinoihin asti eivät rahkeet ihan riittäneet, oli peleissä loppukaudesta vähän antautumisen makua. Tavoite kuitenkin saavutettiin: kokemusta kovemmista peleistä saatiin ja sarjapaikka säilytettiin.

Tunnelma menneellä kaudella oli hiukan haikaa. Monelle pelaajalle tämä kausi oli viimeinen joukkueessamme; opiskelujen ja muiden syiden vuoksi lopettamisista tapahtuu paljon. Melko pitkään kasassa olleesta rungosta ei ensi kaudelle jää kuin muutama pelaaja ja sarjataso taitaa sittenkin vaihtua alemmaksi. Vaikka pelit eivät ihan nappiin menneetkään, on se sääli kun joukkue hajoaa. Sen vuoksi haluankin toivottaa joukkueovereille on-

nea ja menestystä myös jatkossa.

Syysterveisin
joukkueen kapteeni
Laura Jehkonen

